

Degumnieku tautas namā:

7. martā plkst. 14.00

Juris Hiršs
koncertprogrammā

„Brīnumi notiek”. Ieeja 5,00 EUR

27. martā plkst. 20.00

Liezēres pagasta amatiereteātra

izrāde

J. Jaunsudrabiņš

„Ezermalu krokodils”

Ieeja 2,00 EUR

12. martā plkst. 12.00

MFC „13.km”

*Senioru pēcpusdiena,
veltīta Sieviešu dienai*

„Ak, pavasar, mēs tevi gaidām!”

Noskaņojies radoši darboties,
kavēties atmiņās un gūt pozitīvas
emocijas no kopā sanākšanas.

Ielūdz sievietes apvienība

„Lavanda”

Ieeja bez maksas

Sveicināti jaunajā gadā!

Sācies 2020. gads. Vēlu šajā žurkas gadā izdarīt mazliet vairāk kā plānots un atrast laiku, lai vienkārši pasapņotu. Ticu, ka tas tomēr būs tāds, kādu paši to veidosim, kādas domas domāsim un kādus darbus darīsim.

Šogad samazināsim arī „Klānu vēstis” lappušu un eksemplāru skaitu. Kopīgi ar pagasta pārvaldes vadītāju nonācām pie secinājuma, ka daudzi eksemplāri paliek nepaņemti (tas attiecās uz pārvaldes telpās esošajiem). Pagasta pārvaldē būs pieejami avīzes eksemplāri tiem cilvēkiem, kuriem patiešām tie nepieciešami, vai nav saņēmuši – tos varēs dabūt pie sekretāres Ingrīdas Juško.

Tāpat jaunais gads sola izmaiņas novadu reformā. Ošupes pagastam gan izmaiņu nebūs, jo jau tagad esam Madonas novadā.

Ikviena privātajā dzīvē ir pozitīvās lietas un izdevušies darbi, un ir neveiksmes, neizdošanās. Katra avīze cenšas atainot notikumus savā skatījumā un pasniegšanas manierē. Diemžēl sabiedrībai saistošāki šķiet notikumi, kuri tiek pasniegti negatīvā gaismā. Atminos, kolēģe Melita man reiz teica, ka vairs jau nav normālu ziņu – tur nositās, tur piekāva, to un to nozaga. Agrāk lepojās un slavināja fermas, kurās vairāk izslauca piena, čaklākās lopkopes, traktoristus, slaucējas. Interesanti, bet pavisam netīšām pie manis nonāca izgriezums no avīzes „Stars”, kurā labi vārdi sacīti par saimniecības „Degumnieki” strādniekiem. Paldies Anitai Pauliņai, kas dalījās ar zemāk redzamo foto! Negribās jau arī noniecināt visu, ir jau arī ļoti daudz kā laba, ko lasīt, un ne visi laikraksti un interneta portāli uz to pelnās, bet tomēr labāka prece, ko pārdot, ir sliktās ziņas. „Klānu vēstis” tomēr ir gaiša skatījuma avīze, kura norāda arī šādu tādu nekārtību pagasta dzīvē, bet vairāk izceļ pagasta labos notikumus un cilvēku izdarītos darbus.

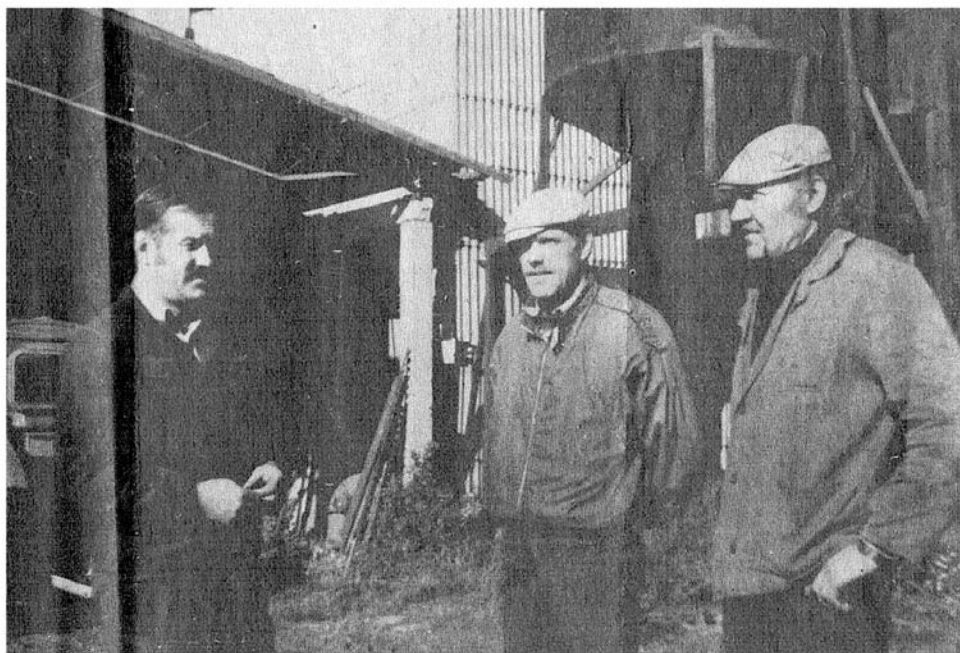
Dace Kalniņa

Vēl arī vien strādā abas zāles granulu iekārtas padomju saimniecībā «Degumnieki». Par pusotra simta tonnām pārsniegts šā gada ražošanas plāns, bet pats galvenais ir tas, ka visa produkcija atbilst pirmajai klasei. Protams, ka augstvērtīgas produkcijas iegūšanas pamatā ir apzinīgs agregātu apkalpojošo cilvēku darbs. Taču šogad to sekmē arī intensīvā zāles augšana, kālab visu laiku pārstrādāšanā nonāk tikai jaunas zāles zaļā masa. No pirmā plāvuma laukiem patlaban iegūst ceturto zāles ražu.

No saražotajām 1650 tonnām zaļo granulu lielāko daļu devis «Kozsalas» agregāts, kura apkalpē strādā JĀNIS DILEVKA, JĀNIS AKMENS, MĀRTIŅŠ SKANGALIS un PĒTERIS KOKARS. Zāles plaušana centīgi strādājuši EDVINS UZULNIEKS, JĀNIS SKURULIS, bet patlaban MIERVALDIS BROKS. Viens no galvenajiem zāles masas pievadējiem ir šoferis RAIMONDS TOMIŠS.

Attēlā: zāles ražošanas brigadieris JĀNIS TROPS sarunā ar zāles kaltes meistaru JĀNI DILEVKU un granulātoru meistaru MĀRTIŅU SKANGALI.

O. SKUJAS teksts un foto

Kokles spēles apgūšana

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPAS INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Jau no šā gada 13. janvāra, multifunkcionālā centrā „13. km” ir iespēja apgūt kokles spēli Aivara Zariņa vadībā. Projektu „Koklītes kokiņa ezera malā” atbalsta Latvijas Lauku attīstības programmas 2014. – 2020. gadam apakšpasākuma: 19.2 „Darbības īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģiju” aktivitātes: 19.2.2 „Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas”, līdzfinansē Madonas novada pašvaldība. Nodarbības notiek katru pirmdienu no plkst. 15.00. Dalībnieku vecums ir bez ierobežojuma. Jau iepriekš vēstījām, ka centrā, realizējot Latvijas Valsts mežu un kultūrkapitāla fonda projektu, jaunieši pagatavoja

četrus kokles, kuras nu varam lietderīgi izmantot. Patikami, ka interese par šīm nodarbībām ir, un interese brauc pat no Madonas. Ja arī tu vēlies pamēģināt sadraudzēties ar šo seno tautas mūzikas instrumentu, mēs tevi gaidām!

Dace Kalniņa
Foto Dace Kalniņa

15. februāra pēcpusdienā Degumnieku tautas namā DK „Degumnieki” ar savu vadītāju Mārtiņu Mežuli sagaidīja tautu deju dejotājus no tuvākas un tālākas apkārtnes – Salas KN VPDK „Letkiss”/vad. Inga Lavrinoviča/, Sīlukalna KN VPDK/ vad. Anita Upeniece/, Varakļānu KN VPDK /vad. Mārīte Kanča/, Praulienas pagasta deju kopu „Saikavieši”/vad. Jolanta Anusāne/. Vispirms kolektīvi piedalījās intelektuālā spēlē „Es mīlu tevi, deja!”, kuras galvenā balva – „Sadanča ceļojais kauss”. Spēle 2016. gadā aizsākās tieši Degumniekos. Pa šo laiku kauss pabijis Sauleskalnā, Varakļānos, līdz atkal atgriezies Degumniekos. Šogad godpilno pirmo vietu ieguva Sīlukalna VPDK. Vakara koncertā, soļiem dunot un emocijām dzirkstot, kolektīvi dižojās ar savām mīļākajām dejām. Paldies kolektīviem un viņu talantīgajiem, izturīgajiem, neatlaidīgajiem vadītājiem par ieguldīto darbu!

Ilze Melngaile

Katru mēnesi konkrētā datumā MFC „13. km” telpās, iespējams apmeklēt **frizieri: matu griešana (7 eiro sievietēm, 5 eiro vīriešiem), krāsošana – 10 eiro, uzacu korekcija, krāsošana – 5 eiro.**

Par turpmākajiem laikiem sekojiet līdzi afišām. Nākamā pieņemšanas reize 4. martā.

Uzziņai – 28860120 vai 28893026

Turpinām realizēt projektus

23. decembrī, MFC „13. km” projekta „Mēs Tev ticam”, projekta Nr. 8.3.4.0./16/I/001, ietvaros norisinājās jauniešu iniciatīvas projekts „Piesaki sevi kulinārijas pasaulē!”, kad kopā ar Gerdu Garo cepām kūksņus un paši gatavojām burgerus. Līdz šim daudzi Gerdas radītos gardumus bija garšojuši viņas mobilajā virtuvē, kad tā viesojās kādā no pasākumiem vasarā, dažiem tāda izdevība bija gājusi secen, bet darbojušies ar burgeriem jauniešu centrā vēl nebija nekad! Tā palutinot savas garšas kārpas un mazliet padiskutējot par aizvadīto gadu, mēs teicām: „Atā, 2019.! Bija prieks kādu brīdi paceļot kopā ar tevi!”

Un nu jauni darbi un pasākumi priekšā!

Spītīgi un neatlaidīgi jaunieši organizēja hokeja spēli un tikšanos ar bijušo Rīgas „Dinamo” hokejistu, pašlaik hokeja kluba „Kurbads” spēlētāju Mārtiņu Cipuli. Pirmo reizi plānoto pasākumu mums nācās atcelt,

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Sociālais
fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Burgeru gatavošanas process. Foto Dace Kalniņa

jo ziema klīrējās un nenāca. Bet 8. februārī notika brīnums (un tā noteikti varu teikt droši) – jo ledus pēc divu dienu sala slidotavā bija! Atkal pierādās sen zināmais, daudziem neticamais fakts, ka, ja kāds ļoti ko vēlas, visa pasaule sadodas rokās, lai sapnis piepildītos.

Pasākuma idejas autori un organizētāji bija Degumnieku jaunieši.

Mērķis šīm aktivitātēm ir palielināt izglītojamo motivāciju turpināt izglītību un veicināt viņu aktīvu līdzdalību ikdienas dzīvē. Caur darbošanos kopā ar citiem jauniešiem pierādīt, ka viņa iniciatīva ir svarīga un noderīga. Darbam, ko dari, ir jēga un iespēja kaut ko mainīt.

Kopā ar ciemiņu spēlējot hokeju un piedaloties citās ak-

Hokeja prieks.

tivitātēs uz ledus, jaunieši noteikti guva pārliecību, ka it viss var būt iespējams, ir tikai jātic. Interesanti, ka arī pats hokejists, mērojot ceļu uz Degumniekiem, līdz pēdējam mirklim nav īsti ticējis faktam, ka pie mums, ārā pieturoties laikapstākļiem +4C° grādi, būs ledus.

Noslēgumā M. Cipulis fotografējās ar pasākuma dalībniekiem, kā arī bija iespēja dabūt viņa autogrāfu uz ripas.

Paldies jauniešiem, kas „dega” par šo ideju un organizēja pasākumu, īpaša pateicība Ivo Lūsim. Paldies brīvprātīgā daba veicējiem, kas pasākumu nodrošināja ar karstu tēju – Ralfam Bormanim, Jānim Tomam Litkem. Paldies gardās zupas virējām – Ivetai Šķēlai un Sandrai Mālniecei. Paldies vārdsargam Denisam Sovetovam, kas izlīdzēja ar vārdsarga formu.

Paldies pārvaldes vadītājam Aigaram Šķēlam, kas palīdzēja mums sarunāt tikšanos ar M. Cipuli un bija iniciators ledus liešanai.

Mēs lepojamies, ka dzīvojam šeit, Ošupes pagastā, un esam tik lieli un stipri, cik spējam sevi pārvarēt un izdarīt.

Jau 11. februārī šī paša projekta ietvaros jaunieši devās uz Rīgu, lai

piedalītos uzmanība. Ivi radošajās darbnīcās. Šeit mēs nekādas meistardarbus nerādījām, bet diskutējām par jauniešiem tuvām un svarīgām tēmām, kā, piemēram, sadarbība, apcelšana skolā, savstarpējās attiecības. Kopā ar psiholoģi Līgu Bērziņu jaunieši pavērtēja skolas dzīvi no cita skatu punkta – uzklusēja un kopā analizēja dažādus piemērus no citu skolēnu dzīves. Pateicoties projektam, mēs varējām iegādāties arī uzvedība.lv veidotās spēles. Šīs gan nebūs spēles uz ātrumu, vai kurš pirmais. Tās liks aizdomāties, analizēt un mācīs, kā pareizāk rīkoties situācijās, kad jauniešiem apmuls, kurš tad ir pareizais ceļš. Nāc ciemos, paspēlēsim! Uzvedība.lv birojā mēs dažas spēles jau iemēģinājām. Pie-

Kopā ar hokejistu M. Cipuli.

Uzvedība.lv birojā.

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Izmaiņas pacienta līdzmaksājumos sākot ar 2020.gada 1. janvāri. Sīkāka informācija vmnvd.gov.lv Veicot pacienta līdzmaksājumu, jāsaņem maksājumu apliecināošs dokuments – čeks vai stingrās uzskaites kvīts.

Pakalpojuma nosaukums	EUR
Ģimenes ārsta apmeklējums:	
Personām līdz 65 gadu vecumam	2,00
Personām no 65 gadu vecuma	1,00
Ārsta – speciālista apmeklējums	4,00

Sarmīte Saulīte pacientus pieņem ierastajā darba laikā. Arī dakters Reinis Rudzāts pieņems pacientus Degumniekos, ja būs pieteikušies pietiekams skaits pacientu. Iepriekš lūgums pieteikties – 22023737

mēram, spēlēt „Pasaki sev, pasaki citam” katrs saņēma sev komplimentu. Patīkami, ka jaunieši bija tik atvērti un droši izteica savas domas. Paldies Degumnieku pamatskolai un tās kolektīvam, kas palīdzēja, lai šis piedzīvojums varētu īstenoties.

21. februārī gaidām pie sevis personības attīstības treneri I. Gargurni. Jau MFC „13. km” šādas nodarbības ir notikušas, kur jaunieši darbojas dažādās aktivitātēs, kad pēc uzdevuma izpildes secinām, vai mērķis ir sasniegts. Ļoti interesants uzdevums bija iztēloties sevi pēc pieciem gadiem. Jaunieši ar azartu līmēja un zīmēja domu kartes, kādi viņi būs, ko būs sasnieguši, ko realizējuši. Arī turpmāk vēl sekos tikšanās ar šo speciālistu, kā arī jauniešiem būs iespēja iesaistīties individuālajās sarunās.

Dace Kalniņa
Foto Elīna Aleksa Ločmele

Nopietni nenopietns

Itin bieži gadās satikt uz ielas norūpējušos cilvēkus ar drūmām sejām, dažiem, protams, ir arī tam iemesls, bet citiem liekas, ka tas jau kļuvis par viņu pienākumu gausties par katru sīkumu. Tad nu uz interviju uzaicināju pilnīgu pretstatu iepriekš minētajiem – allaž smaidīgo Linardu Ķeveri. Pieņemu, ka arī viņam ir gan problēmas, gan nepatikšanas bet, satiekot līdzcilvēkus, viņš vienmēr smaida, pastāsta kādu joku, un priecīgāk paliek arī viņa sarunu biedram.

Ko tagad dari, kur esi pazudis?

Pašlaik esmu prom no Latvijas, kā smeļ, ar vienu kāju, lai pastrādātu. Bet nekur prom pavisam neesmu noteikti, ik pa laikam braucu mājās un ar otru kāju esmu arī šeit.

Savu nākotni plāno ārzemēs?

Noteikti Latvijā. Ārzesmei lai kalpo pieredzes gušanai un naudas pelnīšanai.

Tu esi arī aktīvs zemes-sargs, kā to visu apvieno?

Jā, esot prom, nav iespējas mācībās piedalīties bieži, bet tomēr cenšos būt arī šeit. Esmu diezgan aktīvs un, ar visu strādāšanu ārpus Latvijas robežām, pagājušo gadu zemessardzes rindās paguvu būt 17 dienas.

Vai tu aicinātu arī citus doties zemessardzes rindās?

Noteikti! Tas nav tikai veids, kā pavadīt brīvo laiku. Šeit darbojoties tu daudz ko iemācies, saproti, iegūsti jaunus draugus un paziņas. Īstenībā zemessardzes rindās esošo profesiju spektrs ir ļoti plašs, piemēram, zinu, ka no cita novada dienē vetārst. Nav nozīmes, kas tu esi ikdienā, zemessardze var būt tava iespēja pilnveidot sevi. Varbūt kādam arī tas ir svarīgi, ka par dienestu var saņemt atlīdzību.

Kādi ir vēl tavi hobiji?

Medības, disku golfs, policista palīgs.

Policista palīgs? Kā tas izpaužas?

Tas princips ir līdzīgs kā zemessardzē. Kad esmu brīvs, varu pieteikties

maiņās, tad mani, piemēram, var novirzīt dežurēt uz ceļiem kopā ar policiju. Patiesībā esmu kā brīvprātīgais policists.

Un kā ar medībām un disku golfu?

Medībās viss notiek tad, kad esmu mājās, Latvijā. Mežos siltajā ziemā ļoti labi pārziemo dzīvnieki, tāpēc viņi arī savairojas. Ērces arī šogad būs pārziemojušas lieliski. Ir, ir mežos gan vilki, gan arī lāči manīti. Pats gan lāči neesmu redzējis, bet vilku gan. Īstenībā, ejot mežā, no viņiem ļoti baidīties nevajadzētu, jo dzīvnieks uzbruks tad, kad tiks apdraudēts viņa mazulis vai pats būs ievainots. Mežs tomēr ir viņu mājas, tas cilvēkam jāsaprot. Meža cūkas arī atkopušās pēc cūku mēra, kas intensīvi plosījās vēl pirms diviem gadiem. Cūku medības ir limitētas, tikai mēs šo limitu nevaram

izšaut, jo populācija vēl nav atjaunojusies. Mūsu mežos gan rukšu nav, vismaz nav manīti.

Disku golfu visbiežāk izdodas uzspēlēt „Letēs” pie Rolanda Gruzīša, kas arī ir viens no šīs spēles popularizētājiem un ir ieinteresējis arī mani. Nu patīk man tas sporta veids un droši varu aicināt arī citus mest diskus grozos! Šāda iespēja ir arī Madonā, Priežu kalniņā. Bez maksas iespējams paņemt diskus Madonas sporta hallē un mest grozos, kas izvietoti zaļajā zonā. Izsportojies un domas arī sakārtojas.

Kas tev vislabāk patīk mūsu Ošupes pagastā?

Mēs varam lepoties ar Lubāna ezeru, tagad ar pamazām topošo Degumnieku lidlauku un tur notiekošajiem Aviācijas svētkiem. Nu to tak noliegt nevar neviens, ka popularizēt un pamazām attīstīt lidlauku nomaļā vietā ir brīnums, bez organizatoru entuziasma tas nevarētu notikt. Nu jau mūsu pagasts asociējas arī ar grupu „Sokrata brīvdienas”. Un tam visam klāt esošs un darbīgs pārvaldes vadītājs Aigars!

Vai tu mēdz būt nostalgisks?

Vienmēr (smejas). Nopietni nenopietns.

Kāds ir tavs viedoklis par novadu reformu?

Īstenībā pat neinteresējos, jo uzskatu, ja arī mēs tam ne-

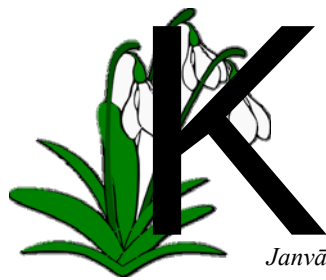
piekristu, nekas nemainītos. Augšā viss ir izlemts un pat protesti lielu rezultātu nenesīs. Pagaidām gan izskatās, ka būsīm atpakaļ vecajā Madonas rajonā, kā jau tas reiz bija.

Ja tu noķertu zelta zivtiņu, ko viņai lūgtu?

Vispirms – mieru pasaulē. Lai katrs cilvēks var brīvi domāt un runāt, lai kara dēļ nevajadzētu ciest badu un trūkumu. Miers baro, nemiers posta. Protams, ka palūgtu arī ko sev, varbūt lielāku bankas kontu vai vinnestu loterijā...

Priecājamies, ka Linards savu nākotni nesaista ar aizjūras zemēm, bet rosās arī Latvijā, lai vairāk mums tādu patriotisku iedzīvotāju!

Dace Kalniņa
Foto no personīgā arhīva

Kabata

Janvāris- februāra 1.puse /2020(29)

Sveicināts, lasītāj!

Ir sācies Jaunais 2020.gads. Vai tev, lasītāj, tas iesākās labi? Es ticu, ka jā.

Somijas pētnieki uzskata, ka 25. janvārī rudeni nomainīja pavasaris. Vai Tu ziemu pamanīji?

Pēc ziemas divām brīvdienu nedēļām atgriezāties skolā un sparīgi sākam otro semestri. Viegli jau nebija atkal saņemties labi mācīties, aktīvi darboties ārpusskolas aktivitātēs, bet mēs to varam. Jau pa šo mazo laika posmu esam tik daudz paveikuši.

6.janvārī apmeklējām piemiņas mirkli Visagala kapsētā, godinot pulkvedi O.Kalpaku dzimšanas dienā. Turpinājām mūsu skolas vairāku gadu tradīciju - labdarības pasākumu Degumnieku tautas namā. Izrādi "Mana sirds ir manas mājas", pēc A. Brigaderes lugas "Sprīdītis" motīviem, baudīt bija sabraukuši un sanākuši mūsu vecvecāki, vecāki, pagasta ļaudis un ļoti daudzi mūsu draugi no kaimiņu skolām.

Ar dziesmām, atmiņu stāstiem un enerģiskiem soļošanas demonstrējumiem atzīmējām Barikāžu atceres laiku un, spītējot spēcīgajam vējam, nosargājām mūsu ugunsgrāvis.

2.klases kolektīvs apmeklēja Latgales atbrīvošanas 100. gadadienas pasākumu Rēzeknē.

Aizsācies pasākumu cikls "Kalpaka kauss 2020". Cikla ietvaros, braucām uz Cesvaini, lai demonstrētu savu prasmi Ierindas skatē. 1.-4.klašu komanda, ar komandieri Reini Strodu, ieguva 2.vietu, 5./6.klašu komanda, ar komandieri Renāru Zondaru, ieguva 2.vietu, 7.-9.klašu komanda, ar komandieri Nadīnu Eimiju Nagli, sīvā konkurencē ieguva 3.vietu. Esam lepi par saviem sasniegumiem. Meirānos norisinājās sākumskolas sacensības "Kalpaka kausa 2020" ietvaros - erudīts, dambrete un militārizētā stafete. Ar lepmu no pasākuma atgriezās Rēzija Bormane (2.kl, sk. L. Grāvere) un Marta Veisa (3.kl, sk. I.Strode), jo abas savās klašu grupās bija ieguvušas 1. vietas.

Nacionālā skaļās lasīšanas sacensība sevī "ievilka" arī mūsu skolas 5. un 6.klases skolēnus. Skolas bibliotēkā notika atlase un uz Madonu tika izvirzīti divi skolēni—Renārs Zondars un Rūdolfs Iesaliņš. Renārs ieguva dalītu 1. vietu un gatavojas nākamajai lasīšanas kārtai.

Piedalījāmies "Mazajos dziedāšanas un dejošanas svētkos", uz kuriem mūs aicināja Barkavas pamatskolas kolektīvs. Projekta "Skolas soma" ietvaros apmeklējām vīru kopas "Vilki" izglītojoši muzikālo koncertnodarbību. Pēc Degumnieku MFC "13.km" vadītājas Daces Kalniņas iniciatīvas, devāmies uz Rīgu. Rīgā norisinājās radošās darbnīcas kopā ar psihologu. Tad kārtīgi izlēkājāmies pa batutīm "Jump space". Bija ļoti interesanti.

Dejotāju sadraudzības pasākumi turpinās - ar interesi ir pavērot citus un parādīt savu raito dejas soli. XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki nav aiz kalniem!

3.klase ar savu klases iestudējumu priecēja Degumnieku bibliotēkas lasītājus. 7.klase devās uz sadraudzības vakaru Varakļānos un kārtīgi izdancojās.

Tuvojas valsts pārbaudes darbu laiks, kuriem ļoti saspringti gatavojas 3. un 6.klases skolēni. Skatuves runas konkursi, gaidiet, mēs būsīm! Kas zina, varbūt ziema tomēr vēl iegriezīsies?! Par to zināsim runāt nākamajā avīzes numurā. Uz tikšanos!

Sintija Šķēle.

Labdarības izrāde

Barikāžu atceres mirklis

7.-9.klašu komanda Ierindas skatē

5./6.klašu komanda Ierindas skatē

1.-4.klašu komanda Ierindas skatē

3.klase ceļā uz Degumnieku bibliotēku

Lasīšanas tradīcijas

Pēc lasīšanas sacensības skolā

Lasītprasmes pētījumi izgaismo pastāvošās problēmas Latvijā. Kā liecina 2018. gada medijpratības indekss Eiropas valstīs, Latvija ierindojas 17. vietā starp 35 valstīm. 1. vietā ir Somija, bet Baltijas valstu līmeni augsti rādītāji ir – 5. vieta, kas ierindo kaimiņvalsti vadošo valstu grupā. Vislielākais svars medijpratības indeksā – 30% ir tieši lasītprasmei, ko palīdz attīstīt 19 gadus īstenotā LNB lasīšanas veicināšanas programma "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija". Katru gadu aktīvā lasīšanā un jaunāko grāmatu

Renārs un Rūdolfs Madonā

vērtēšanā iesaistās 17–20 tūkstoši pirmsskolas un skolas vecuma lasītāji. Kopā ar skaļās lasīšanas dalībniekiem tas diemžēl veido 10% no visiem skolas vecuma bērniem un jauniešiem. Bibliotēku un skolu sadarbība valsts līmeņa projektos veicina lasīšanas prestižu, nostiprina lasīšanas tradīcijas ģimenē un vairo lasītprīku, kas ir labas lasītprasmes pamatā.

Skaļās lasīšanas valsts kampaņa ir iecerēta, lai mazinātu skolēniem raksturīgo neadekvāti zemo lasīšanas prasību pašnovērtējumu.

Nacionālā skaļās lasīšanas sacensība ir konkurss 11-12 gadus veciem 5. un 6. klašu skolēniem, kura rezultātā tiek noskaidrots lasīšanas čempions. Sacensības mērķis ir pilnveidot bērnu prasmes izvēlēties piemērotu un interesantu literatūru skaļai lasīšanai, sekmēt interesi par lasīšanu un grāmatām, saliedēt bērnus kopīgām lasīšanas aktivitātēm, kā arī veicināt lasītprīku.

Sacensība notiek trīs posmos: sacensība skolā vai vietējā bibliotēkā, reģionālais fināls un nacionālais fināls Latvijas Nacionālajā bibliotēkā.

Mūsu skolā bibliotekāre Baiba Smeltere rīkoja skaļās lasīšanas sacensību starp 5. un 6.klašu skolēniem. Lasījuma vērtēja bibliotekāres izveidota žūrija (Ilze Melngaila, sk. Līga Grāvere un B.Smeltere) un noteica, ka reģionālo finālu dosies Renārs Zondras un Rūdolfs Iesaliņš.

Puiši pārliecinoši sevi parādīja arī Madonā, bet šoreiz vairāk paveicās Renāram, un viņš ieguva dalītu 1. vietu, kas dod iespēju startēt nākamajās lasīšanas kārtās.

Informāciju apkopoja sk. I.Strode

Paldies Renāra mammai par puīšu vizināšanu!

Mazie dziedāšanas un dejošanas svētki

Jaunā gada sākumā saņēmām ielūgumu uz "Mazajiem dziedāšanas un dejošanas svētkiem" Barkavā. 29. janvārī 2.-7.klašu deju kolektīvs un ansamblis braucām uz Barkavas kultūras namu, lai to pieskandinātu ar skanīgām dziesmām, raitu dejas soli un enerģisku instrumentu spēli.

Baudījām Barkavas pamatskolas ansambļu un deju kolektīvu sniegumu un ar interesi klausījāmies Kristiāna Dāvida pamatskolas vokāli instrumentālo sniegumu, kura autors bija viņu skolas skolotājs.

Šim pasākumam mūs sagatavoja deju skolotāja Daiga Rubene un mūzikas skolotāja Ineta Strode.

Es jutos nedaudz satraukta, bet kopumā viss bija lieliski. Mēs vēlamies braukt uz šādiem sadraudzības pasākumiem, jo kļūstam pārliecinātāki un drošāki gan dejojot, gan dziedot, un iemācāmies kontrolēt savas emocijas kādā neparedzamā situācijā.

Koncert-lekcija.

Projekts "Skolas soma" turpinās.

31. janvārī visi mūsu skolas skolēni devās uz Barkavas kultūras namu, lai piedalītos muzikāli izglītojošā koncert nodarbībā, ko vadīja vīru kopa "Vilki".

Vīru kopa ir apkopojusi informāciju, izpratusi latviešu karavīru dzīvesziņu visos laikos un to popularizē. Līdz šim kopa realizējusi daudzas ieceres ar dažādu projektu palīdzību. Galvenie no tiem ir koncert-lekciju cikli mācību iestādēs visā Latvijā, kas veicina patriotisko audzināšanu. "Vilku" izveidotās koncert-lekcijas ir arī informācijas

Mēs—kopā ar vīru kopu.

pasniegšanas veids dažāda vecuma klausītājiem, kas sevī ietver visu laiku latviešu karavīru dziesmu izlasi, seno tērpu, ieroču, rotu atdarinājumu un mūzikas instrumentu demonstrējumu, video un foto materiālu apskati.

Pasākums bija vērtīga vēsture, mūzikas, latviešu valodas un sociālo zinību stunda.

Projekta koordinatore sk. Edīte Zaube

Skolotāja Ineta ar ēnu

2020 gada 12.februārī „Ēnu diena” visā Latvijā. Arī mūsu skolas skolēni ir iecienījuši „ēnošanu”.

ĒNU DIENAS mērķis ir veicināt skolēnu izglītības satura sasaisti ar reālo dzīvi, palīdzot skolēniem mērķtiecīgi plānot savu karjeru, izdarīt izvēli par savu nākotnes profesiju un atbilstoši sagatavoties darba tirgum. Darba devējiem, savukārt, tā ir laba iespēja veidot savu uzņēmuma atpazīstamību un piesaistīt nākamās kolēģus.

Šajā gadā mūsu skolēni devās ēnot skolotājus, bērnu dārza audzinātājus, mežstrādniekus, tālbraucējus, fermerus, frizierus, fotogrāfus un pavārus.

Kārlis Strods - z/s Cīruliši (lauksaimnieka, zootehniķa, agromoma profesijas)
Aleks Kozulis - SIA Holzwerke (kokapstrādes operatora profesija)
Renārs Zondars - SIA "Velga" (pārdevējs/vadītājs)
Rainers Zondars— VUGD Lubāna (ugunsdzēsējs- glābējs)

Keita Kruglova - Madona (suņu frizieris)
Ričards Krams, Līga Pommere - Jaunatnes darbinieks
Artis Pommers—pavāra profesija Degumnieku pamatskolā
Keita Putniņa, Marta Veisa - pirmskolas pedagoga profesija
Ivo Lūsis - Lubānas Mitrāja koordinators profesija

Skolotāja Līga ar ēnu

Keita Kruglova frizē suni

Daniels Marinskis -tehniskās profesijas mežā
Elīna Ločmele - fotogrāfa profesija

Degumnieku pamatskolā viesojās 3 „ēnas” no Barkavas pamatskolas. Iepazīna skolotāja profesiju, pienākumus, izglītības iespējām. Meitenes ēnoja 2.klases skolotāju Līgu Grāveri, 3. klases ,mūzikas un informātikas skolotāju Inetu Strodi un svešvalodu skolotāju Ināru Kiukucāni.

Marta Veisa ēno pirmskolas grupā

Paldies kolēģēm par atbalstu.
Pedagogs karjeras konsultants : I. Kiukucāne

Tuvojas XII Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki. KĀ IR BŪT TAUTISKO DEJU DEJOTĀJAM?

Kāpēc Tu dejo?

Sintija Šķēle: Es dejoju, jo man patīk un man tas rada prieku.

Elfa Bormane: Es dejoju, jo man tas ļoti patīk.

Jānis Toms Bārbals: Jo patīk!

Samanta Patrīcija Baltā: Es dejoju jo, vecāki uzskata ka ikvienam skolēnam jāprot latviešu tautu dejas.

Reinis Strods: Jo mani aicina dejot un, lai es kļūtu spēcīgāks un izturīgāks.

Alekss Kozulis: jo man patīk

Renārs Zondars: Jo man patīk un tas ir tā kā mans hobijs.

Keita Putniņa: Es dejoju, jo tā man patīk pavadīt brīvo laiku un jautri pavadīt laiku kopā ar draugiem.

Ar ko dejotājs atšķiras no nedejotāja?

Sintija Šķēle: Dejotājs dejo, nedejotājs nedejo.

Elfa Bormane: Man šķiet, ka dejotājam ir taisna stāja, bet nedejotājiem ir vairāk saliekta mugura un viņiem nav tik laba ritma izjūta.

Jānis Toms Bārbals: Nedejotājam vairāk brīvā laika.

Samanta Patrīcija Baltā: Ar stāju, ar ritma izjūtu.

Reinis Strods: Nedejotāji nav tik aizņemti.

Alekss Kozulis: Ar stāju.

Renārs Zondars: Dejotājs no nedejotāja atšķiras ar to, ka dejotājs ir vairāk pašatbildīgs.

Keita Putniņa: Varbūt dejotājiem ir labākas komunikācijas prasmes. Braucam uz stāties un iepazīties ar citām pilsētām un cilvēkiem.

Kas ir grūtākais dejojot?

Sintija Šķēle: Grūtākais ir izturēt, nepiekt, celt augstu kājas un nepārtraukti smaidīt.

Elfa Bormane: Man grūtākais dejojot ir izturēt deju līdz galam ar paceltām kājām.

Jānis Toms Bārbals: Iemācīties deju.

Samanta Patrīcija Baltā: Apgūt jaunus deju soļus un pārvarēt uztraukumu skatēs, koncertos.

Reinis Strods: dejojot ar staltu stāju, smaidīt un būt skatuves priekšā.

Alekss Kozulis: Nolidzināties.

Renārs Zondars: Celt augstu kājas.

Keita Putniņa: Grūtākais ir mēģinājumi un ļoti labi nodejot koncertos un skatēs.

Kādas dejas tev patīk?

Sintija Šķēle: Man patīk dejojot visādas dejas. Gan ātras, gan lēnas.

Elfa Bormane: Man vairāk patīk dejojot ātras dejas, nekā lēnas.

Jānis Toms Bārbals: Nesarežģītas.

Samanta Patrīcija Baltā: Dažādas, tas ir atkarīgs no mūzikas.

Reinis Strods: ātras un trakas dejas.

Alekss Kozulis: Lēnas.

Renārs Zondars: Man patīk dejojot jautras dejas.

Keita Putniņa: Man patīk dejojot dažādas dejas, jo katra deja ir ar kaut ko skaistu.

Ko dejošana dod cilvēkam?

Sintija Šķēle: Izturību, prieku, vēlmi vēl vairāk dejojot.

Elfa Bormane: Dejošana cilvēkam dod ritma izjūtu, taisnāku muguru.

Jānis Toms Bārbals: Prieku.

Samanta Patrīcija Baltā: Stāju, kustības, saskarsmi.

Reinis Strods: draugus, staltu stāju, piedzīvojumus.

Alekss Kozulis: Labu stāju.

Renārs Zondars: Dejošana cilvēkam attīsta stāju.

Keita Putniņa: Dod fizisko spēku, koncentrēšanos, drosmi uzstāties uz skatuves.

Kādam ir jābūt deju skolotājam?

Sintija Šķēle: Deju skolotājam ir jābūt deju mīlošam.

Elfa Bormane: Deju skolotājam jābūt stingram, jo ja deju skolotājs tāds nebūs, tad dejotāji nemels aukstu kājas, nebūs skaisti augumi, nebūs akcentu.

Rubrika "Parunāsim par..." turpinās..

Mēs lepojamies!

Renāram Zondaram

1. vieta nacionālās "Skaļās lasīšanas" Madonas reģiona finālā.

Martai Veisai

1. vieta 3.klašu grupā "Kalpaka pasākumu cikla 2020" sākumskolas erudītu sacensībās.

Rēzijai Bormanei

1. vieta 2.klašu grupā "Kalpaka pasākumu cikla 2020" sākumskolas erudītu sacensībās.

1. -4.klašu komandai

2. vieta Ierindas skatē Cesvainē, "Kalpaka pasākumu cikla 2020" ietvaros

5. -6.klašu komandai

2. vieta Ierindas skatē Cesvainē, "Kalpaka pasākumu cikla 2020" ietvaros

7. -9.klašu komandai

3. vieta Ierindas skatē Cesvainē, "Kalpaka pasākumu cikla 2020" ietvaros

Jānis Toms Bārbals: Labam un tādām, kas saprot, ko pats māca.

Samanta Patrīcija Baltā: Stingram, bet tajā pašā laikā, jāspēj katru apcubināt.

Reinis Strods: nopietnam un stingram, bet arī jāmāk jokoties.

Alekss Kozulis: Saprotošam.

Renārs Zondars: Ļoti atbildīgam un gudram.

Keita Putniņa: Tādām, kurām pašām patīk dejojot, kas māk aizraut arī skolniekus, jaukam, atraktīvam un stingram.

Avīzi veidoja Sintija Šķēle un Elfa Bormane, sadarbojoties ar ārštata korespondentiem.
Datorsalikums un maketēšana sk. I. Strode

Interviju sagatavoja Sintija un Elfa

Pastnieka darbs nav vienkāršs

Katru darba dienu – lietus, sniegs vai saule – mūsu pastniece Zigrīda brauc pa pagasta ceļiem – gan apledojušiem, gan bedrainiem, lai katrs sūtījums nonāktu pie pareizā adresāta. Tāpat ir pensionāri, kas izvēlās pensiju saņemt ar pastnieka starpniecību, neizmantojot bankas kartes. Uzrunāju Zigrīdu Zvejnieci uz sarunu, lai pavaicātu, kā veicas darbos pastniekam Ošupes pagastā?

Cik gadus jau esi Ošupes pagasta pastniece un vai esi atradusi kopēju valodu ar iedzīvotājiem?

Šogad, 15. martā, apritēs trīs gadi kopš pārņēmu savus pienākumus no iepriekšējās pastnieces Evijas. Laiks skrien nemanot. Cilvēki Ošupes pagastā ir jauki, pieklājīgi un sirsnīgi. Esmu sadraudzējusies un iejutusies. Ir arī vieglāk strādāt, kad, izlasot adresāta vārdu uz vārdu, uzreiz jau zini, kur sūtījums būs jānogādā. Īstenībā jau ir tā – kā tu izturies pret cilvēkiem, tā viņi izturēsies pret tevi. Kā tautas dziesmā – visi man labi bija, ja es pati laba biju. Visi man naideņi, kad es naida cēlājiņa.

Vai bieži nākas remontēt mašīnu?

Jā, mans auto ir biežs ciemiņš servisā. Mēnesī trīs vai četras reizes dodos pie automehāniķiem, lai lūgtu apskatīt vai saremontēt mašīnai kādu jaunu vainu. Pastniekiem netiek nodrošināts darba auto, katrs braucam ar savu, vien kādu daļu no remonta izdevumiem sedz darba devējs. Pēdējā gada laikā esmu iegādājusies pat otru rezerves mašīnu, jo brīdī, kad uzticamā mašīna pievil, es riskēju, ka netikšu pie cilvēkiem un līdz ar to nepiegādāšu ne avīzes, ne vēstules, ne pensijas. Paldies manai ģimenei, kas mani atbalsta!

Cik kilometrus dienā mēro?

Apmēram 150 km dienā, tādēļ jau mašīnītei ir slodze, turklāt transportlīdzeklis jau nav no jaunākajiem. Protams, arī mani, tāpat kā pagasta iedzīvotājus, uztrauc ceļu stāvoklis. Prieks braukt pa asfaltētu segumu, bet pa bedrainu grants ceļu to darīt ir grūtāk. Bet neko darīt, cerēsim, ka ceļu remontiem tiks piegriezta lielāka uzmanība no AS „Latvijas Valsts ceļi”.

Vai cilvēki šajos laikos raksta vēstules viens otram, vai tomēr pārsvarā pastkastītēs nonāk rēķini?

Pēdējā gada laikā esmu novērojusi pozitīvu tendenci – vairāk tiek sūtīti apsvēkumi. Protams, rēķini, dažādas oficiālas vēstules no iestādēm ir līderos, bet ticu, ka nāks modē ar roku rakstītās

vēstules. Tas tomēr ir ļoti īpaši un saņēmējam daudz nozīmīgāk, nekā teksts datorā vai telefonā.

Kā ir ar preses izdevumu abonēšanu, vai iedzīvotāji abonē vairāk, vai tomēr mazāk?

Abonēto žurnālu un avīžu skaits ir krietni sarucis salīdzinājumā pa šo laiku, kad strādāju. Interesanti, ka cilvēki preses izdevumus sūta mazāk tādēļ, jo uzskata, ka tajos nav ko lasīt un tie ir neinteresanti, nevis finansiālu apsvērumu dēļ. Jā, un jāpiemin arī fakts, ka lēnām sarūk arī pašu iedzīvotāju skaits...

Jau vēsturiski pastnieka lielākais ienaidnieks ir nikni suņi. Kā tu „sadzīvo” ar šiem dzīvniekiem?

Man viņi visi ir iekaroti (smejas). Kopumā pagastā nemaz nav daudz to nikno mājas sargu, ar tiem ērcīgākajiem esmu sadraudzējusies, palutinot tos ar našķiem. Ir dažas saimniecības, kurās ģimenes mīluļi ir tik dusmīgi, ka saimnieks pēc pensijas nāk pie manis pagalmā un suni iespundē mājās. Paldies Dievam, neviens suns mani nav ne sakodis, ne pārbiedējis.

Jaunieši rīkoja akciju par skaistāko pastkastīti pagastā, arī tu palīdzēji novērtēt. Kādas ir ģimeņu pastkastītes tavā skatījumā?

Skumīgi, bet kopumā pastkastītes pagastā ir sliktā stāvoklī. Dažas ir tik ļoti mazas, ka tajās problemātiski ielikt žurnālus, tos pat reizēm netišām sanāk saburzīt. Daudz ir pastkastīšu, kuras nav slēdzamas. Tā patiešām ir problēma, jo likums nosaka, ka tām ir jābūt slēdzamām. Un neba jau likuma dēļ, bet tādēļ, lai ieliktā vēstule, vai žurnāls nepazustu. Ir nācijas taisnoties, ka sūtījumu kastītē ieliku, bet adresāts to nav saņēmis – pastkastīti diemžēl apciemojuši jaun-

dari, kas sev vien zināmu iemeslu dēļ atradumu nobēdzinājuši. Īpaši daudz neslēdzamu pastkastīšu ir Celtnieku ielas māju kāpņu telpās. Tur pat dažiem dzīvokļiem nav pastkastītes, un, ja ir pieņācis kāds sūtījums, tad nu pastniekam jābūt radošam un jāizdomā, kā to piegādāt abonementam.

Dažām pastkastītēm ir ļoti neapkopta apkārtnē, reizēm šķiet, ka pastniekam pašam ir jānopļauj zāle un jānotīra sniegs. Re, kā sanāca par tādām nebūšanām parunāt, bet ir arī ļoti daudz skaistu un sakoptu pastkastīšu, prieks par tām!

Sava veida problēma ir arī neizbraucamie ceļi uz lauku viensētām. Apkalpojot klientus mājās, nākas doties kājām palielus gabalus, kas aizņem laiku, jo arī nākamie pensijas saņēmēji mani gaida. Un, brienot pa šiem dubļainajiem, sniegotajiem ceļiem, pastniekam ātri vien ir slapjas kājas, un tas jau ir drauds veselībai. Reizēm aizdomājos, kā tie iebruktu ātrā palīdzība, ja nāktos sniegt pirmo palīdzību, laikam jau mediķu brigādei būtu jānes pacients sliktā ceļa posmā nestuvēs.

Vai ir atsauce no iedzīvotājiem apmeklējot pasta pakalpojumus Degumniekos, vecajās pasta telpās uz vienu stundu?

Apmeklētāju nav daudz. Laikam jau lielākā daļa iedzīvotāju ir pārorientējušies un savus sūtījumus apvieno ar iepirkumiem pilsētā. Arī pakalpojumu klāsts palicis „plānāks”, pasta telpās nu var iegādāties pastmarkas, aploksnes, kalendārus un kādas kartiņas. Tāpat pieņemu arī maksājumus, preses abonēšanu, bet norēķini tikai skaidrā naudā. Ja cilvēkam ir pienākumi paciņa Lubānas pasta nodaļā, varu to atvest, bet pirms tam viņam jāsažinās ar mani.

Varbūt braucot ir gadījies arī kāds kuriozs?

Nekas tāds prātā nenāk. Vienīgi interesanti, ka daži cilvēki pastnieku grib uzskatīt par tādu kā kurjeru. Ir man zvanīts un prasīts, lai atvedu no veikala pārtiku, naudu atdošot vēlāk. Sprotamāk būtu, ja to jautātu cilvēks, kas dzīvo tālu no veikala, bet lūdzējs bija no Degumnieku centra. Protams, nevedu. Gadās visādi, bet pastniekam jābūt laipnam un pieklājīgam, ja arī iepriekšējā adresē saimniekam nebija garastāvokļa, un viņš to sabojājis arī man, nekad nebojāšu omu nākamajam satiktajam klientam. Patiesībā pastnieka darbs ir visai vienmuļš, bet arī ļoti atbildīgs, bet nesūdzos, kopumā jau viss ir kārtībā.

turpinājums 10. lpp.

turpinājums no 9. lpp.

Kādi jaunumi pastā 2020?

Pasta pakalpojumi kļuvuši dārgāki. Piemēram, pastmarka parastai vēstulei pa Latviju nu maksā 1 eiro. Savukārt ierakstītai vēstulei nevajadzētu mājās salīnēt virsū markas, jo tās nebūs derīgas, vēstulei pastnieks līmēs kodu uzlīmi. Jāseko līdzi cenrādim, ko var apskatīties

pasta nodaļās un portālā pasts.lv

Kā tu atpūties?

Atpūtai laika ir maz. Reizēm pārdomos mājās ap plkst. 19.00 – 20.00, tad jau vairs neko arī negribas darīt. Palasu kādu žurnālu, paskatos televīziju, lai novērstu domas vai lai nebūtu nekas jādoma. Rudeņos patīk ogot un sēņot, jo dabā ir miers. Neesmu tas cilvēks ar

ekstrēmajiem vaļas priekiem.

Zigrīdai novēlam, lai mazāk jāapciemo autoserviss un, lai ceļi paliek arvien gludāki! Lai paliek vairāk laika sev un ģimenei!

Dace Kalniņa

foto no personīgā arhīva

Nebūt vienaldzīgam...

Gribu Tevi, lasītāj, uzrunāt ar šo stāstiņu, lai tu padomātu un nebūtu vienaldzīgs pret dzīvu radību, neatkarīgi no tā, vai tas ir tavējais, vai svešais...

Nu, nepaej garām, vienaldzīgi nokatoties, ja jūti, ka viņš ir pamests likteņa varā, nesperi ar kāju...

Mani uzrunāja Degumnieku centrā dzīvojošā Larisa, kura vēlējas dalīties domās ar notikušo. Visu pēc kārtas. Daudzdzīvokļu mājā pie parka jau vairākus gadus dzīvoja sirms kungs kopā ar savu draugu – suni Muhtaru.

Viņi visu laiku bija divi. Katru dienu vīrietis staigāja kopā ar pavadīnā piesieto suni. Dzīvnieks bijis labi kopts, barots un mīlēts. Tas netika laists skraidot brīvībā, lai nebaidītu bērnus un citus iedzīvotājus. Bieži vien viņi abi bija redzami sēžot pie virtuves loga, vērojot pagalmā notiekošo.

Tad pienāca saimnieka liktenīgā diena, un Ziemassvētkos viņš nomira, diemžēl Muhtars palika viens. Vairākas dienas neviens par to nezināja, līdz atbrauca sirma saimnieka meita un konstatēja faktu. Protams, cilvēks tika aizvests prom, savāktas mantas, bet Muhtars nevajadzīgs palika laukā viens... Viņš bija pieradis dzīvot telpās, bet tad pēkšņi nonāca ārā, aukstumā. Ne viens vien garāmgājējs redzēja viņu drebēt. Par šo situāciju tika zvanīts arī netaisnā radniekiem, bet atbildē bija jaušamas atrunas, ka nav kur likt,

neviens nevajag. Bet patversmei esot par vecu, jo sunīkam jau astoņi gadi. Man šis apgalvojums liek aizdomāties, vai tiešām tā ir taisnība?

Protams, vienam otram iedzīvotājam viņš ar savu smilstēšanu, gaudošanu sagādāja galvassāpes un pat dusmas, bet bija arī iejūtīgi cilvēki. Paldies Inesei, kura uzņēmās rūpes par šo dzīvnieku, jo viņai šis radības vienkārši bija žēl. Un nebūt viņa bija vienīgā – arī Agris, Arnita un citi iedzīvotāji iedeva kādu garšīgu kumosīnu.

Sunītis uzticīgi gaidīja savu saimnieku, kurš vairs neatnāca. Inese vairākkārt zvānīja vīrieša meitai, varbūt ir iespēja iedot dzīvokļa atslēgas, lai vismaz pa nakti tas būtu siltumā. Inese savulaik arī ar pašu saimnieku labi sapratās. Jautāsi, kāpēc tad sieviete suni neņēma pie sevis? Nevarēja. Jo viņai jau ir savs suns, savs kaķis, kuri grib būt vienīgie noteicēji savā mājā.

Tā pagāja aptuveni divas nedēļas, līdz vienā dienā pēc daudziem zvaniem, tomēr atbrauca saimnieka meita, lai paņemtu Muhtaru un iemidzinātu uz visiem laikiem. Un tāda sagādīšanās, ka taisni tajā brīdī garām gājusi Inese, un sunīša pēdējais skatiens viņai paliks atmiņā vēl ilgi...

Mierinājums, ka nu abi draugi viņš saulē ir atkal kopā.

Saprotu, ka ne jau visiem patīk suņi,

kaķi un cita dzīva radība. Šeit arī nav runa par klejojošiem dzīvniekiem, kuriem nav saimnieku. Bet ir taču cilvēciskais faktors...

Nevaru nepieminēt arī kāda cilvēka stāstu par kaķi, kurš, sabraukts ar mašīnu, vairākas dienas pret daudzdzīvokļu māju krustojumu nogulējis ceļa malā pusdzīvs. Varējis redzēt, ka dzīvnieks ir kopts, tāpat saimnieks viņam ir. Rodas jautājums, kāpēc saimnieks viņu nemeklē? Vēl pēc dažām dienām kaķītis esot iemests turpat grāvī. Ir jau arī dīvaini pilnīgi svešam cilvēkam iet un kaķīti apglabāt, bet vai tiešām viņa mirstīgajām atliekām jāpaliek uz zemes un pamazām jāsatrūd visu garāmgājēju acu priekšā? Iespējams, kāds ir atpazinis, kam šis mājdzīvnieks piederēja, painformējiet viņu!

Varbūt kāds vīpsnās par manis rakstīto, nu dariet tā! Es tāda neesmu. Cilvēki, nu neesiet vienaldzīgi, katram dzīvība dota vienu reizi. Būsim cilvēciņi.

Paldies Inesei, Larisai un citiem līdzcīvēkiem! Lai būtu vairāk tādu cilvēku ar iejūtīgu sirdi vienam pret otru, dzīvnieciņiem mums līdzās! Tad mēs visi būtu saticīgāki un spētu pasniegt roku viens otram bēdās.

(Jāpiebilst, ka kaķīti savāca un apraka pagastā strādājošie bezdarbnieki. Paldies pārvaldei par aktīvu rīcību! Re-daktore)

Ināra Baltā

Vienalga, lai laimīgs gads!

Uzraku rakstos par gada laimīgajām dienām. Lai nu tās dubulto katru laimi šogad! Lūk, šīs dienas –

Janvārī: 11., 12., 18., 26.

Februārī: 1., 6., 7.

Martā: 1., 3., 12., 19.

Aprīlī: 1., 3., 12., 13., 18.

Maijā: 8., 10., 17., 30.

Jūnijā: 1., 7., 17.

Jūlijā: 1., 3., 6.

Augustā: 1., 3., 17., 18.

Septembrī: 15., 18., 30.

Oktobrī: 1., 3., 5., 17.

Novembrī: 11., 17.

Decembrī: 1., 7., 10.

Lai top! Esot arī nelaimīgās dienas.

Tācu to uzskatu par sliktu vēlējumu, tālab – nē! Bet, ja kādu tas ļoti interesē, tad jāmeklē. „No debesu grāmatas.” Austrums, 1889. J. Ceplenieks, Mānticība.” Vai arī: „Zemkopja gada grāmata 1994”.

Tūliņ jau klāt pavasaris. Svēts un grūts darba cēliens mūsu barotājiem – zemniekiem. Ritēs sēja arī politikāņu lauciņos. Kaut vai 16. marta sakarā. Vai atkal piedzīvosim mūsu vadītāju glēvulību, vergošanu ļaunuma impērijai, visādos veidos „kušinot” leģionāru atceres dienas pasākumus. Vai atkal mūs – Latvijas Nacionālo karavīru biedrības vīru kora „Tēvija” dalībniekus, karavīru formās Rīgā apsaulēs par fašistiem, Latvijai naidīgie

krievvalodīgie. Atkal būs jādoma – esam vai neesam Eiropas Savienībā? Igaunijā 20. leģiona vīrus godina augstākie varas pārstāvji, lai savu pēdējo mežabrāli šodien godina kā pēdējo valsts prezidentu krievu okupācijas laikā. Dīvaina melu sajūta rodas, kad jādzird par Latvijas drošību pret terorismu, bet 16. martā kāpēc tad jāiežogo Brīvības pieminekli? Būs ļoti interesants pavasaris, kad līdz ar sējumiem dienas gaismā raudzīsīm Latvijas draugus – nacionālistus un nezāles (stingrāk nevaru uzrakstīt, lai papīrs nenosarkst).

turpinājums 12. lpp.

Tā dzīvojam!

Sveicināts, lasītāj! Ir sācies jauns gads, kurš šoreiz aizritēs baltās žurkas zvaigznājā. Ir dzirdēti dažādi komentāri, ko sola mums šis gads. Man sirdij tuvāks ir šāds raksturojums, kuram es arī ticu: „No gaisa nekādi labumi nekritīs. Dzīves grūtības un šķēršļus palīdzēs pārvarēt pacietība, savaldība, izlēmība un iekšējs miers!” Novēlu to ik vienam no jums!

Gada pirmajā avīzes numurā gribu uzrakstīt par pagasta dzīvi skaitļos. Tā interesē ne tikai mani, bet arī daudzus no jums.

Ošupes pagastā pēc statistikas datiem ir 991 iedzīvotājs – 472 sievietes un 518 – vīrieši, protams – ne visi šeit dzīvo reāli, daudziem tā ir tikai deklarētā dzīves vieta. Tātad vīriešu ir vairāk, kas citos valsts statistikas datus ir retums. Interesants fakts, ka Degumnieku ciema centrā dzīvo 248 iedzīvotāji, bet Ošupes centrā vairs tikai 89, pārējie ļaudis dzīvo viensētās.

Uzrunāju mūsu pārvaldes vadītāju Aigaru Šķēlu, lai viņš pastāsta par šā gada plāniem. Viņa teiktais: „Administratīvā teritorija paliks, pārmaiņu šajā jomā nebūs. Norisināsies Skaidas – Stūrmežs – Kārklaini ceļa posma remonts. Par plāniem lidlauka pārveidošanā informācija jau izskanēja. Paredzēti arī Degumnieku pamatskolas dažāda veida remonts. Skolai jāpastāv, lai gan ir zināmas bažas nākotnē, jo likumi grozās un mainās un ik pa laikam parādās kas jauns.

Vēl gribu ieteikt iedzīvotājiem, kuriem interesē pagasta dzīve, atnākt uz vietas pagasta pārvaldē un noskaidrot savu problēmu, nevis rakstīt un jautāt caur saziņas līdzekļiem rubrikā „Jautā pašvaldībai, portālā www.madona.lv. Tas tak ir pašsaprotami, ka tāpat uz uzdoto jautājumu jāatbild ir man vai attiecīgā pagasta darbiniekam.

Visiem iedzīvotājiem novēlu mieru, prieku, satīcību, optimismu!”

Kā nākamo uzrunāju Anitu Ikaunieci, lai viņa painformētu, kā veicies ar algoto pagaidu sabiedrisko darbu veicējiem pagastā:

„Kopējais oficiāli reģistrēto bezdarbnieku skaits Ošupes pagastā ir 52, no tiem 32 sievietes, 15 iedzīvotāji ir ar invaliditāti. Ilgstoši bezdarbnieki – 19.

Šajā gadā no jauna reģistrēti 23 piešķirumi uz algoti pagaidu sabiedriskiem darbiem. 2019. gadā tika nodarbinātas 19 šādas personas.

Katru mēnesi algoti pagaidu sabiedriskajos darbos tiek iesaistītas četras personas, kuras strādā ne ilgāk kā četrus mēnešus 12 mēnešu periodā. Projekta ietvaros ir paredzēts, ka personas, kas

ir bez darba, tiek nodarbinātas sabiedriskajos darbos 6 stundas dienā, mēnesī saņemot atlīdzību 200 eiro apmērā.

Pārsvārā tiek strādāts pie pagasta teritorijas labiekārtošanas un sakopšanas darbiem Degumniekos, Ošupē, Rupsalā, Krievbirzes kapos. Strādāts tiek arī O. Kalpaka dzimtajās mājās – „Liepsalās”. Atsevišķu darbu veikšanā tiek palīdzēts vientuļajiem pensionāriem.”

Par pagājušā gada darbību sociālajā jomā lūdzu pastāstīt sociālo darbinieci Irlinu Mālnieci, kura sniedza šādu informāciju.

Reģistrēti 414 iesniegumi un pieņemti 414 lēmumi par nepieciešamo sociālo palīdzību un sociālajiem pakalpojumiem.

Maznodrošinātas personas (ienākumi personai mēnesī nepārsniedz 200 euro) statuss noteikts 23 pagasta iedzīvotājiem personas.

Trūcīgas personas (ar ienākumiem, kas nepārsniedz 128,06 euro mēnesī) bija 45 pagasta iedzīvotāji.

Ilgstošas sociālās aprūpes pakalpojums (aprūpe pansionātā) piešķirts 4 personām.

Pakalpojums – aprūpe mājās piešķirts 5 personām. Kopumā šo pakalpojumu saņem 11 personas.

Sociālā darbinieka redzeslokā ir 12 ģimenes ar bērniem.

Izsniegtas Eiropas Savienības atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām pakas (izdali organizē Latvijas Sarkanais krusts):

skolas piederumu pakas – 12;
higiēnas un saimniecības preču pakas – 186;

pārtikas pakas – 400.

Sniegta materiālā palīdzība 14 daudzdzērnu, aizbildņu un audžuģimenēm;

Vēl daudz dažādas palīdzības, kuras nemaz nevar ciparos uzskaitīt.

Personām, kurām ir veselības problēmas un kurām ir grūtības sevi aprūpēt, kā arī nav radnieku vai viņi dzīvo tālu, ir iespēja saņemt pašvaldības apmaksātu pakalpojumu – sociālā aprūpe mājās. Lai saņemtu šo pakalpojumu, jāvērsas pie sava ģimenes ārsta, kurš izsniegs izziņu par nepieciešamību to saņemt. Tad šis dokuments jāiesniedz sociālajam darbiniekam, kurš izvērtēs klienta vajadzības un piešķirs pakalpojumu. Madonas novada pašvaldība šo pakalpojumu pērk no Latvijas Samariešu apvienības.

Pakalpojumā ietilpst: produktu un medikamentu piegāde, mājokļa uzkopšana, pēdu un nagu aprūpe, dušas pakalpojums, malkas un ūdens ieviešana, kā arī citi darbi. Aprūpētājs brauc vienu līdz četras reizes nedēļā atkarībā no klienta vajadzībām un noteiktā aprūpes līmeņa.

Ir iespēja saņemt pakalpojumu „dro-

šības poga”, tā ir iespēja, nospiežot pogu sazināties ar Latvijas Samariešu centrāli, kura nepieciešamības gadījumā izsauks neatliekamo medicīnisko palīdzību vai sniegs nepieciešamo informāciju, kā rīkoties.

Personas, kuru ienākumi nepārsniedz 300 euro mēnesī, var vērsties pie sociālā darbinieka, lai nepieciešamības gadījumā varētu saņemt pabalstu veselības aprūpes pakalpojumu apmaksai 50 % apmērā līdz 300 euro gadā vienai personai. Lai saņemtu informāciju, kādi dokumenti jāiesniedz, interesēties pie sociālā darbinieka.

Būtiskākās izmaiņas no 2020. gada:

1. Maznodrošinātas ģimenes ienākumi mēnesī vienai personai ir līdz 220 euro (iepriekš 200 euro).

2. Pabalsts garantētā minimālā ienākuma līmeņa nodrošināšanai ir 70 euro personai mēnesī (iepriekš pilngadīgai personai – 55 euro, nepilngadīgai personai 65 euro mēnesī).

3. Bārenim un bez vecāku gādības palikušam bērnam pēc ārpusģimenes aprūpes beigšanās vienreizējs pabalsts patstāvīgas dzīves uzsākšanai ir 130 euro vai invalīdam kopš bērnības 245,38 euro (iepriekš 215 euro).

4. Bārenim un bez vecāku gādības palikušam bērnam pēc ārpusģimenes aprūpes beigšanās pabalsts ikmēneša izdevumu segšanai – 65 euro vai invalīdam kopš bērnības – 122,69 euro (iepriekš 110 euro).

Jebkurš pagasta iedzīvotājs var vērsties pie sociālā darbinieka, ja rodas nepieciešamība pēc sociālajiem pakalpojumiem vai sociālās palīdzības, katram tiks izskaidrots, kā saņemt palīdzību.

Vēlos arī lūgt pagasta iedzīvotājus sniegt informāciju par personām, kurām nepieciešama sociālā palīdzība vai sociālie pakalpojumi, kā arī sniegt informāciju par gadījumiem, kad tiek pārkāptas bērnu tiesības un netiek veikti vecāku pienākumi. Sociālā darbiniece nevar vienmēr zināt, kas un kur notiek, ja par to netiek ziņots. Mēs visi kopā esam atbildīgi viens par otru!

Paldies pagasta darbiniekiem par atsaucību un sniegto informāciju! Vienmēr priecājos, ja pagastā notiek aktivitātes gan sportā, gan kultūrā. Kā zemnieku saimniecība, mūsu ģimene, iespēju robežās, vienmēr atbalsta arī finansiāli. Gribētos pārvaldi informēt, ka ne tikai mēs, bet arī citas zemnieku saimniecības izteikušas vēlēšanos dažādas aktivitātes atbalstīt. Tādēļ droši painformējiet mūs, kur varam būt noderīgi!

Ceru, lasītāj, ka tev šis raksts likās saistošs un noderīgs. Dzīvosim, lai būtu prieks!

Ināra Baltā

Bibliotēka piedāvā

2020. gadā Degumnieku bibliotēkā ikviens apmeklētājs var izmantot ne tikai tradicionālos informācijas avotus, kā grāmatas un periodiku, bet arī bezmaksas interneta pakalpojumus, meklēt informāciju dažādās datu bāzēs, elektroniskajā kopkatalogā, kā arī skatīties filmas un klausīties mūziku. Bibliotēkas grāmatu un preses izdevumu krājums ir ievadīts reģionālajā kopkatalogā un regulāri tiek papildināts. Šī kopkataloga izmantošana ne vien atvieglo darbu bibliotēkām, bet ir arī lielisks un ērts vajadzīgā izdevuma meklēšanas rīks bibliotēku lietotājiem, jo, arī neizejot no mājas, ir iespējams noskaidrot, vai meklētais izdevums ir bibliotēkas krājumā, redzēt izdevuma pieejamību (vai tas atrodas bibliotēkā plauktā vai ir izsniegts lasītājam), uzzināt, kurā no tuvākajām bibliotēkām vajadzīgā grāmata ir saņemama. Elektroniskais kopkatalogs piedāvā arī iespēju pieslēgties un izmantot autorizētā lietotāja iespējas – skatīt ziņas par saņemtajiem izdevumiem, pagarināt grāmatu izsnieguma termiņu, kā arī iestāties rindā uz interesējošajiem izdevumiem (lai iegūtu autorizācijas datus, jāgriežas sava pagasta bibliotēkā, kur tiks piešķirts lietotājvārds un parole). No 2019. gada sākuma pašvaldību publisko bibliotēku lasītājiem visā Latvijā tiek piedāvāts jaunais pakalpojums, ar kuru tiek nodrošināta

iespēja bez maksas lasīt latviešu autoru e-grāmatas tiešsaistē mobilajā ierīcē vai datorā. Šobrīd lasītājiem tiek piedāvāti vairāki simti „Zvaigznes ABC” izdevumi. Pakalpojums „3td e-GRĀMATU bibliotēka” ir pieejams tikai reģistrētiem bibliotēku lasītājiem. Ja vēlaties lasīt elektroniski, ir jādodas uz bibliotēku, kur jums tiks izveidots lietotājvārds un parole. Tad atlieks vien reģistrēties un varēs lasīt. Vēl kāds jaunums Letonika.lv elektroniskās datubāzes lietotājiem – ikviens, kurš saņems bibliotēkā lietotājvārdu un paroli, varēs jebkurā laikā un vietā brīvi izmantot visu vietnes saturu.

Lūk, jauno grāmatu saraksts tiem, kas vēlas lasīt pa vecam -

LATVIEŠU LITERATŪRA:

Avotiņa D. Ceļā
Viegliņa-Valliete G. Atradenes stāsti
Judina D. Dēls
Kalna Z. Garā upe
Rukšāne D. Krieva āda
Janovskis G. Pilsēta pie upes
Kaziņa G. Pusnakts liliņa

Gaile I. Skaistās
Dimante I. Skaistuma impērija

ĀRZEMJU LITERATŪRA:

Hēgs P. Sūšanas efekts
Mauers J. Sniegā nesalst tikai nāve
Sigurdardotira I. Parāds
Edvardsons M. Gandrīz normāla ģimene
Rodenbahs Ž. Briges mežģīnes
Devero Dž. Attaisnotā slepkavība

GRĀMATAS BĒRNIEM:

Patersons Dž. Dārgumu mednieki
Ozoliņa D. Izglābt vasaras brīvlaiku
Valters E. Kaķītis un ūpītis
Vinogradova L. Mežpasakas
Pulmans F. Ziemeļblāzma

Šajā gadā bibliotēka piedāvā šādus preses izdevumus. Laikrakstu „Stars. Žurnālus – „Ieva”, „Ievas Stāsti”, „Ievas Māja”, „Privātā Dzīve”, „Praktiskais Latvietis”, „Zintnieks”, „Mājas Viesis”, „Leģendas”, „Annas Psiholoģija”, „Ilustrētā Junioriem”.

Būsiet gaidīti Ošupes pagasta Degumnieku bibliotēkā!

Bibliotēkas vadītāja **Ināra Kokare**

27. martā plkst 20.00

DEGUMNIEKU PSK. SPORTA ZĀLĒ FUTBOLA TURNĪRS

LĪDZJŪTĪBA

*Aiz laikiem, aiz mūžības senas,
Sauc nebeidzams sapņu ceļš kluss,
Un ceļā šai nebūs vairs bēdu,
Lai dvēsele dziesmu tev dzied.
(A. Niedra)*

MIRUŠI

ANDRIS KRĒSLIŅŠ miris
01.01.2020. 55 gadu vecumā

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,
Reģ. apl. Nr. 1640
Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,
tel. 28893026
E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv
Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā
Tel. 64860983, 65230116
Tirāža 300 eks.

turpinājums no 10. lpp.

Gribu paust pateicību Inārai Baltajai par palīdzību latgaliešu rakstu valodas stiprināšanai, veidojot „Tāvu Zemes Kalendāru”, nu jau 2021. gada laidienā. Jo ar valodu tautu – valsti var vest gaismā vai arī – iznīcināt. Paskaidrošu. Ļaunuma impērija, lai atceramies, atrāva Gruzijai, Moldovai, tagad teritorijas laupa Ukrainai, lai gabalu pa gabalam pievienotu tai saucamajai krievu pasaulei. Latvijā šis scenārijs iecerēts, atjaunojot bijušo Vitebskas guberņu. Kādā veidā? Arī ar valodas iznīcināšanu, tā kā Latgalē ir ļoti daudz krievvalodīgo. Tālab cenšas (jau 10 gadus) ieviest otru latgaļu valodu, kas ir nožēlojams surogāts, žargons ar mēsliem – krievu, poļu u.c. slāvu vārdiem. Tā nav pat izloksne, kuru Latgalē ir daudz, ar ko var lepoties kā lielisku tautas gara mantu. Viena no šī ļaunuma darītājam ministre I. Šuplinska, kura nu šādā veidā turpina savu interfrontisko darbību, jo savulaik atklāti noliedza Latvijas brīvības centienus. Vispār šī kompānija „smird”, tur ir iebrucis grāvī ne tikai valsts valodas centrs, bet arī Kultūras ministrija bijušās ministres personā. Šķiet, ka jaunais

ministrs Normunds Punculis varētu pieļaut punktu Latgales atraušānā no Latvijas. Jo valoda un arī nevaloda dažreiz ir spēcīgāka par tankiem.

Domāju tā, ja kāds jāpadara par vergu, tad jāiedzen parādu atkarībā. Ar Latviju tā arī ir noticis. Tāpēc jau arī Anglija aizgāja no ES, Latvijai vajadzētu tikai NATO. Latvija pirms kara bija 1. vietā pasaulē, bet nu esam parādnieku pirmajā rindā. Taču neticu, ka darba tikums latviešiem būtu neatgriezeniski zudis. Tā nav! Par spīti tam, ne „atbrīvotāji” no Krievijas (PSRS) mūsu zemē ievazāja melošanas, plēgurošanas, slinkošanas, zagšanas antikultūru. Un mēs neesam maza valsts, te skaitam nav nozīmes. Paraugiet, ko mūsu kultūras, mākslas, sporta u.c. nozaru spēki dara – rāda pasaulei! Salīdziniet veikumu ar ļaunuma impērijas miljoniem, kuriem pat zeltu atņēma par dopingašanu, un pavaicāiet sev – kura ir diža un kura vienkārši skaitliski liela valsts? Mēs varam! Bet, ja gāzi vērtēsim augstāk par brīvību, tad vergosim tālāk!

Jūlijs Augusts Trops